

Sygn. akt. XII K 95/19

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wierciszewska-Chojnowska (spr.)

Sędziowie: SSO Piotr Gąciarek

Ławnicy: Danuta Kamińska

Agata Łuzdowska

Agnieszka Lenart-Wójcik

Protokolant: sekr. sąd Mateusz Marek, Jacek Fryszkowski, Zuzanna Śmiechowska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Sakowskiego, Piotra Romaniuka,

po rozpoznaniu w dniach: 31.07.2019 r., 30.08.2019 r., 9.10.2019 r., 15.01.2020 r.

sprawy:

R. S., urodzonego dnia (...) w P.,

syna J. i E. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w nocy 26/27 września 2018 r. w P. poprzez kopanie nogami i uderzanie pięściami po całym ciele spowodował u mężczyzny o nieustalonej tożsamości, krwawkę podtwardówkową nadostry lewej półkuli mózgu, złamania żeber po stronie prawej i lewej, rany tłuczone głowy, które to obrażenia spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego, skutkujący jego zgonem w dniu 05 października 2018 r.

tj. o czyn z art. **156 § 1 i 3 k.k.**

orzeka

1. w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznaje **R. S.** za winnego tego, że w nocy z 26 na 27 września 2018 r. w P., w mieszkaniu przy ul. (...), wielokrotnie uderzając pięściami oraz kopiąc w głowę i inne części ciała mężczyznę o nieustalonej tożsamości, działając z zamiarem bezpośrednim, spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych obrażeń głowy, złamania nosa, obustronnego złamania żeber, przy czym obrażenia głowy stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego, w wyniku której doszło do krwawienia śródczaszkowego a następnie obrzęku mózgu skutkującego nieodwracalnym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego, co doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego w dniu 5 października 2018 r. tj. **za winnego popełnienia czynu z art. 156 § 1 pkt. 2 i § 3 k.k.** i za to na tej podstawie skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 156 § 3 k.k. wymierza mu karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 62 k.k. orzeka system terapeutyczny wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 27 września 2018 r. godz. 16:25 do dnia 21 stycznia 2020 r. godz. 14:00;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 1260 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt) złotych plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego;
5. zwalnia oskarżonego od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 95/19	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. S.	w nocy z 26 na 27 września 2018 r. w P., w mieszkaniu	

		<p>przy ul. (...), wielokrotnie uderzając pięściami oraz kopiąc w głowę i w inne części ciała mężczyzną o nieustalonej tożsamości, działając z zamiarem bezpośrednim, spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci licznych obrażeń głowy, złamania nosa, obustronnego złamania żeber, przy czym obrażenia głowy stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego, w wyniku której doszło do krwawienia śródczaszkowego a następnie obrzęku mózgu skutkującego nieodwracalnym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego, co doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego w dniu 5 października 2018 r.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 26 września 2018 r. R. S. zaprosił na alkohol do swojego domu przy ul. (...) w P. poznanego w tym dniu mężczyznę, którego tożsamości w toku prowadzonego postępowania nie ustalono. Oskarżony w sklepie kupił litr wódki i dwa piwa.</p> <p>Około 21:00 R. S. z tym mężczyzną na</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 62-66</p>	

klatce schodowej widziała sąsiadka, J. B..

W mieszkaniu oskarżonego mężczyźni spożywali alkohol. W pewnym momencie oskarżony zwrócił się do n/n mężczyzny, by ten opuścił mieszkanie. Gdy ten nie zgodził się R. S. uderzył go w twarz. Mężczyzna oddał mu, uderzając R. S. w twarz. Wtedy R. S. zaczął wielokrotnie bić mężczyznę pięścią w twarz a następnie kilkakrotnie kopnął go nogą w twarz, w wyniku czego upadł on na ziemię. Wtedy R. S. ponownie zaczął kopać mężczyznę w głowę oraz w inne części ciała.

Następnie oskarżony wyciągnął mężczyznę na klatkę schodową, pod drzwi mieszkania sąsiadki i wrócił do domu. Odczekał jakiś czas, a gdy zorientował się, że mężczyzna nadal leży na klatce schodowej, ściągnął go na dół po schodach, a następnie przeciągnął na podwórze kamienicy, gdzie go pozostawił. Wrócił do swojego mieszkania.

Około 3 nad ranem sąsiadkę J. B. obudziły krzyki R. S.. Usłyszała wówczas jego słowa „jestem Bogiem, pozabijam i to wszystko spale”. Krzyki ustały i J. B. ponownie zasnęła.

Około godziny 6:45 leżącego na plecach na wznak na dziedzińcu kamienicy pokrzywdzonego zauważył D. W., partner J. B.. Zadzwoił po straż miejską, ale polecono mu dzwonić na policję. Wtedy na podwórzu pojawił się W. C., którego poprosił o sprawdzenie, czy leżący mężczyzna oddycha. Gdy ten potwierdził ten fakt i gdy D. W. zauważył krew na podwórzu zdecydował się wezwać pogotowie ratunkowe.

Gdy na miejscu pojawiło się pogotowie ratunkowe D. W. zauważył na podwórzu R. S.. W związku z tym, że ślady krwi, które zauważył na klatce schodowej rozpoczynały się od mieszkania oskarżonego, kazał R. S. zmyć krew ze schodów. W rozmowę wtrącił się ratownik medyczny, zakazując sprzątnięcia śladów i informując, że wezwał na miejsce zdarzenia policję.

D. W. widział wtedy na ubraniu oskarżonego, jak również na jego butach ślady krwi.

Po odjechaniu karetki pogotowia D. W. wrócił do swojego domu. Z okna widział jak oskarżony wyrzuca na teren pobliskiej budowy i posesji swoje buty sportowe a potem zwinięty dywan.

<p>Po przewiezieniu pokrzywdzonego do Szpitala (...) w G. został on operowany ze wskazań życiowych. Rozpoznano u niego: krwiak podtwardówkowy, nadostry lewej półkuli mózgu, złamanie żeber po stronie prawej, rany tłuczone głowy.</p> <p>W dniu 5 października 2018 r. pokrzywdzony zmarł.</p> <p>Przyczyną zgonu pokrzywdzonego były doznane obrażenia głowy skutkujące krwawieniem śródczaszkowym a następnie obrzękiem mózgu prowadzącym do nieodwracalnego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Nadto na ciele pokrzywdzonego stwierdzono inne ślady urazów tępych godzące w różne powierzchnie tułowia w postaci: obustronnego uszkodzenia żeber, złamania wyrostków poprzecznych kręgów lędźwiowych, wylew krwawy w krezce jelita grubego, urazy w obrębie kończyn dolnych.</p>			
<p>zeznania świadka D. W.</p>	<p>k. 2-3 k. 534v-535</p>		
<p>zeznania świadka W. C.</p>	<p>k. 30-31 k.536</p>		

zeznania świadka J. B.	k. 34-38 k.535v-536		
protokół oględzin miejsca	k. 6-13		
oględziny rzeczy	k. 623v		
materiał poglądowy	k. 19, k. 54, k.237-267 k. 295		
dokumentacja medyczna	k. 55		
opinia lekarska opinia sądowo-lekarska protokół oględzin i otwarcia zwłok	k. 56 k.312-322 k. 536v-537 k. 98		
Oskarżony został zatrzymany w dniu 27.09.2018 r. o godzinie 16:25. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości (0,46mg/l). Przy oskarżonym, w trakcie jego przeszukania, ujawniono scyzoryk koloru srebrnego. W momencie oględzin na ciele oskarżonego ujawniono: na lewym policzku rozcięcie skóry, na prawej dłoni w części śródreżca opaskę bandażową, na wewnętrznej części dłoni poniżej kciuka zasklepioną ranę.	protokół zatrzymania protokół badania alkometem protokół przeszukania osoby protokół oględzin osoby materiał poglądowy	k. 16-17 k. 21-22 k.23-26 k. 27-28 k. 548	

<p>W czasie czynu oskarżony R. S. miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. U oskarżonego nie stwierdzono tempore criminis objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych. Biegli psychiatrzy rozpoznali u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych. Pomimo niskiego intelektu oskarżony zna i rozumie podstawowe normy zachowania obowiązujące społecznie i prawnie, potrafi przewidzieć konsekwencje braku ich przestrzegania.</p>	<p>Dokumentacja lekarska oskarżonego opinia sądowo-psychiatryczna i sądowo-psychologiczna</p>	<p>k. 137-150 k.299-307 k.183-184 k. 427-447 k. 163-166 k. 387-423 k.549 k.620v-622</p>	
<p>Oskarżony R. S. był uprzednio karany, w tym m.in. za przestępstwa z art. 281 k.k., 190 § 1 k.k.</p>	<p>karta karna</p>	<p>k. 170-171 k.524-526</p>	
<p>odpisy wyroków</p>	<p>k. 173-181</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>		<p>nie dotyczy</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia R. S.	<p>W ocenie Sądu na wiarygodność zasługiwały tylko te wyjaśnienia, które oskarżony złożył w śledztwie w dniu 29 sierpnia 2018 r. Oskarżony przyznał się wówczas do popełnienia czynu z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. Wyjaśnienia te oskarżony złożył spontanicznie, w bardzo bliskiej odległości czasowej od zdarzenia. Wyjaśnienia te były rzeczowe, spójne i obiektywne. Przed wszystkim jednak znalazły one potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie, w tym :</p> <p>- w zakresie opisywanych przez oskarżonego zadanych pokrzywdzonemu ciosów skutkujących konkretnymi obrażeniami ciała wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w opinii biegłej z zakresu medycyny sądowej, która zarówno w opinii pisemnej</p>	

jak i ustnej jednoznacznie wskazała, że obrażenia głowy stwierdzone u pokrzywdzonego były następstwem urazów tępych godzących głównie w okolicę górną twarzy a także boczne części głowy, do których mogło dojść w następstwie bicia pięściami oraz kopania. Oskarżony przyznał się do wielokrotnego uderzenia pokrzywdzonego (w swoim mieszkaniu) pięścią w twarz, a także wielokrotnego kopania go w głowę. Również to sam oskarżony w tych wyjaśnieniach podawał, że mógł połamać pokrzywdzonemu żebra, bo go kopał, co również koreluje z opinią biegłej, która na ciele pokrzywdzonego stwierdziła inne ślady urazów tępych godzące w różne powierzchnie tułowia (zarówno od strony przedniej jak i tylnej) ze znaczną siłą, o czym świadczą obustronne uszkodzenia żeber, złamania wyrostków poprzecznych kręgów lędźwiowych oraz wylew krwawy w krezce jelita grubego. Do tych obrażeń mogło dojść w czasie rzędu godzin poprzedzających hospitalizację pokrzywdzonego, co dodatkowo potwierdza wersje wydarzeń podaną przez oskarżonego w pierwszych wyjaśnieniach;

- w zakresie podanego przez oskarżonego opisu miejsca zadania tych ciosów i ich ilości – nie budzi wątpliwości – w świetle treści protokołu z oględzin miejsca zdarzenia, a także śladów ujawnionych zwłaszcza na butach ukrytych przez oskarżonego, które miał na nogach w czasie zdarzenia oraz śladów na dywanie, który następnie oskarżony wyniósł z mieszkania, że do brutalnego pobicia pokrzywdzonego doszło w mieszkaniu oskarżonego, że tych ciosów było wiele, że pokrzywdzony bardzo krwawił (o śladach krwi na klatce schodowej, butach oskarżonego, na podwórzu zeznali również przesłuchani w sprawie świadkowie).

-chronologia wydarzeń podana przez oskarżonego (w tym wyniesienie pokrzywdzonego z mieszkania oskarżonego, pozostawienie go na jakiś czas na klatce schodowej, a potem wyniesienie na podwórze) jest spójna i koreluje ze śladami ujawnionymi na miejscu zdarzenia, uwidocznionymi dodatkowo na materiale pogładowym (widoczne ślady krwi na schodach, ślady ciągnięcia pokrzywdzonego na podwórzu), które to okoliczności w części znalazły nadto potwierdzenie w

		zeznaniach sąsiadów oskarżonego.
zeznania świadka D. W.	Świadek ten zarówno w śledztwie, jak i przed Sądem w sposób bardzo rzeczowy, spójny opisał to, co sam zaobserwował. Jego zeznania były rzeczowe i obiektywne, znalazły nadto potwierdzenie w zeznaniach świadków W. C. i J. B..	
zeznania świadka W. C.	Świadek ten zarówno w śledztwie, jak i przed Sądem w sposób bardzo rzeczowy, spójny opisał to, co sam zaobserwował. Jego zeznania były rzeczowe, znalazły nadto potwierdzenie w zeznaniach świadka D. W.. Świadek nie wyolbrzymiał opisywanych wydarzeń, jego relacja była obiektywna.	
zeznania świadka J. B.	Świadek zarówno w śledztwie, jak i przed Sądem w sposób bardzo rzeczowy, spójny opisała to, co sama zaobserwowała. Jej zeznania były rzeczowe, znalazły nadto potwierdzenie w zeznaniach świadka D. W.. Świadek nie wyolbrzymiała opisywanych wydarzeń, jej relacja była obiektywna. Sąd nie ujawnił żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć przedstawioną przez nią wersję wydarzeń, mimo,	

	<p>że świadek w sposób krytyczny oceniała sposób życia oskarżonego, czego jednak nie ukrywała przed Sądem.</p>	
<p>opinia sądowo-lekarska biegłej A. S.</p>	<p>Opinię biegła wydała po przeprowadzeniu sekcji zwłok pokrzywdzonego. Wnioski opinii były jednoznaczne, rzeczowe, a argumentacja przytoczona na ich uzasadnienie była przekonująca i spójna. Biegła pisemną opinię podtrzymała w całości na rozprawie. W sposób kategoryczny podała przyczynę zgonu pokrzywdzonego wyjaśniając, że to obrażenia głowy doprowadziły do jego zgonu, że obrażenia te zlokalizowane były na różnych powierzchniach głowy, że powstały jednocześnie i wywołały skutek w postaci krwawienia śródczaszkowego, który był ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna-psychologiczna biegłych R. W., A. N. i K. K.</p>	<p>W ocenie Sądu opinia biegłych zasługiwała na uwzględnienie w całości. Nie budzi żadnych wątpliwości, iż opinia została wydana na podstawie całości dokumentacji o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego znajdującej się w aktach sprawy, a także po przeprowadzeniu obserwacji sądowo-</p>	

psychiatrycznej oskarżonego, w trakcie której oskarżony został poddany dodatkowym niezbędnym badaniom. Wnioski opinii były kategoryczne, a argumentacja przytoczona na ich poparcie rzeczowa, obiektywna i spójna. W sposób bardzo rzeczowy i logiczny biegli wyjaśnili, dlaczego nie stwierdzili u oskarżonego upośledzenia umysłowego, argumentując, iż nawet w okresie dzieciństwa oskarżonego nie stwierdzono u niego w sposób jednoznaczny upośledzenia umysłowego, a jedynie nieharmonijny rozwój, i to przede wszystkim na potrzeby kształcenia specjalnego oskarżonego na tym etapie jego rozwoju. Przekonująco wyjaśnili pojęcie tzw. paradoksu upośledzenia umysłowego.

Kategorycznie wskazali, że w czasie zdarzenia oskarżony nie znajdował się w stanie upojenia patologicznego, czy w tzw. reakcji disulfiramowej (połączenie alkoholu z antybiotykami). W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Sąd z oskarżonym miał bezpośredni kontakt na rozprawie głównej. A zatem samodzielnie mógł poczynić postrzeżenia co do sposobu zachowania się oskarżonego, sposobu relacjonowania przez niego zdarzeń. Obserwacje

	<p>te dodatkowo utwierdziły Sąd w przekonaniu, że oskarżony w sposób przemyślany składał depozycje, niejednokrotnie spontanicznie, logicznie formułował swoje myśli, w wypowiedziach zachowywał chronologię, podawał argumenty, które uważał za stosowane.</p>		
	<p>zeznania świadka S. M. k. 114-115 k. 555v-556v</p>	<p>Sąd nie kwestionował zeznań tego świadka (ciotka oskarżonego). Była ona rozpytywana przede wszystkim na okoliczność zażywania przez oskarżonego antybiotyków. Z zeznań jej jednak jednoznacznie wynika, że leki takie oskarżony zażywał przez tydzień czasu po założeniu mu szwów. Jeżeli świadek dobrze zapamiętała chronologię wydarzeń, to jej zeznania pozwalają wykluczyć twierdzenia oskarżonego, albowiem z dokumentacji medycznej oskarżonego jednoznacznie wynika, że szwy założono mu przed 19.09.2018 r. Przy czym świadek przyznała, że nie widziała w posiadaniu oskarżonego tych leków, nie widziała też recepty.</p>	
	<p>Dowody z przywołanych dokumentów</p>	<p>Sporządzenie tych dokumentów (protokołów z poszczególnych czynności procesowych), materiałów pogładowych nie budziło żadnych zastrzeżeń Sądu. Jako autentyczne zostały</p>	

		uznane dokumenty dotyczące historii choroby oskarżonego, zostały one udostępnione przez odpowiednie organy, ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. S. k. 70-71, k. 153-156, k. 531v-535 k. 622v-623v	Pozostałych wyjaśnień oskarżonego Sąd nie uznał za wiarygodne, uznając je za przyjętą linię obrony, ukierunkowaną jedynie na umniejszenie jego odpowiedzialności. Wprawdzie w czasie kolejnych przesłuchań oskarżony generalnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (poza przesłuchaniem na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, którą to okoliczność Sąd potraktował jako element przyjętej wówczas linii obrony), to w tych wyjaśnieniach oskarżony zmieniał podawane wersje wydarzeń, w przemyślany sposób wprowadzał nowe	

okoliczności (np. grożenie mu nożem przez pokrzywdzonego, żądanie pieniędzy na alkohol, szarpanie się z pokrzywdzonym, upadek pokrzywdzonego głową na futrynę, działanie pod wpływem szoku, antybiotyków), które nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, nadawał im nadmierne znaczenie. I tak:

-podawana przez oskarżonego wersja ze scyzorykiem, atakiem pokrzywdzonego nie jest spójna i logiczna. Oskarżony o takiej okoliczności po raz pierwszy wyjaśnił dopiero w dniu 7 listopada 2018 r. po zmianie zarzutów w związku ze śmiercią pokrzywdzonego. W ocenie Sądu nic nie stało na przeszkodzie, by oskarżony już w pierwszych wyjaśnieniach podał taką okoliczność, która z punktu jego ówczesnej sytuacji prawnej była dla niego korzystniejsza. Wprowadzenie takich okoliczności w późniejszych wyjaśnieniach – zdaniem Sądu – wynikało jedynie z chęci umniejszenia zakresu odpowiedzialności oskarżonego, zwłaszcza, że wiedział już, że pokrzywdzony w szpitalu zmarł. Uwadze Sądu nie mógł umknąć w tym

zakresie i ten fakt, że scyzoryk, który oskarżony opisywał, a który miał wyrwać pokrzywdzonemu i który potem przy nim zatrzymano nie był koloru czerwonego, jak podawał oskarżony, a koloru srebrnego, co potwierdzono w czasie oględzin na rozprawie.

-w tych kolejnych wyjaśnieniach oskarżony wielokrotnie powoływał się na niepamięć, która miała być skutkiem zażytego antybiotyku, czy leków przeciwbólowych, o której to okoliczności oskarżony nie wspomniał w pierwszych wyjaśnieniach. W tym zakresie wyjaśnień oskarżonego nie można było uznać za logiczne i przekonujące. Przede wszystkim dlatego, że oskarżony w tych kolejnych wyjaśnieniach podawał szczegóły przebiegu zdarzenia, wprowadzał nowe wątki, odpowiadał na szczegółowe pytania. Gdyby rzeczywiście zdarzenia nie pamiętał, jego postawa byłaby inna. Na podstawie opinii sądowo-psychologicznej i sądowo-psychiatrycznej należało wykluczyć, by w czasie zdarzenia wystąpiły u oskarżonego objawy zaburzeń świadomości, czy jakiegokolwiek patologicznej formy upicia. Poczytalność oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

Zachowanie mu zarzucone nie było motywowane psychopatologicznie, nie wynikało z zaburzonego odbioru rzeczywistości, czy objawów psychotycznych. Przy czym z dołączonej do akt dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia rany przedramienia nie wynika, by zapisano mu jakieś leki. Na wizycie u lekarza był w dniu 19.09.2018 r. Zalecono kolejną wizytę, której termin wyznaczono na dzień 12.10.2018 r. na zdjęcie szwów. Sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie podawał, by po rzekomym zażyciu antybiotyków i alkoholu pojawiły się u niego objawy tzw. reakcji disulfiramowej, którą na rozprawie opisali biegli psychiatry i psycholog (przekrwienie skóry, nadmierna potliwość, nudności, wymioty, bardzo silny ból głowy, poczucie lęku). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie znalazły nadto potwierdzenia w zeznaniach S. M..

- w świetle ustalonego stanu faktycznego należało wykluczyć, iż do śmierci pokrzywdzonego doszło w wyniku uderzenia głową w futrynę w mieszkaniu oskarżonego, czy też upadku na podłogę, czy na kamień leżący na podwórku, co w swoich wyjaśnieniach sugerował oskarżony. Ze zgromadzonych w sprawie

dowodów jednoznacznie wynika, że oskarżony wyciągnął pokrzywdzonego na podwórze (musiał go ciągnąć, bo wskazują na to ślady z miejsca zdarzenia) i pozostawił w miejscu, w którym pokrzywdzony został odnaleziony przez sąsiadów. Nie ma podstaw do przyjęcia, by upadł on w miejsca wskazywane przez oskarżonego i uderzył się w głowę (pokrzywdzony leżał na plecach), zwłaszcza, że w świetle opinii biegłej z zakresu medycyny sądowej jednoznacznie wynika, że na głowie pokrzywdzonego ujawniono obrażenia ciała przede wszystkim w okolicy górnej twarzy a także na bocznych częściach głowy. Na rozprawie biegła dodatkowo wyjaśniła, że obrażenia ciała ujawnione w obrębie głowy pokrzywdzonego i na jego ciele nie mogły powstać od pojedynczego uderzenia;

- za niewiarygodne Sąd uznał i te wyjaśnienia oskarżonego, w których podawał, że po zdarzeniu nie zacierał śladów na miejscu zdarzenia. Wyjaśnieniom tym przeczą zeznania świadków- sąsiadów oskarżonego D. W. i J. B.. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony wyrzucił z mieszkania zakrwawiony dywan a także buty, które miał na nogach w czasie

		<p>zdarzenia, a na których były widoczne wyraźnie ślady krwi, o czym w obrazowy sposób zeznał świadek W.. Z zeznań tego świadka wynika również, że oskarżony słyszał, jak jeden z ratowników medycznych informował o wezwaniu policji i zakazie usuwania śladów z klatki schodowej.</p>	
	Opinia z zakresu badań genetycznych	Opinia ta nie miała istotniejszego znaczenia dla czynionych w sprawie ustaleń faktycznych.	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
<p>Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt. 1. art. 156 § 1 pkt. 2 i § 3 k.k.	R. S.
<p>Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

W świetle materiału dowodowego nie budzi zatem wątpliwości, iż oskarżony w czasie zdarzenia zadał pokrzywdzonemu wielokrotnie ciosy pięścią w twarz, wielokrotnie kopał go nogą w głowę a także w inne części ciała pokrzywdzonego. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim wywołania u pokrzywdzonego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. W świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego nie może bowiem budzić żadnych wątpliwości to, że osoba zadająca silne uderzenia oraz kopnięcia obutymi stopami w części ciała, gdzie znajdują się najbardziej newralgiczne organy, istotne dla życia człowieka (głowa, mózg) przewiduje możliwość spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (oskarżony musiał wiedzieć, że pokrzywdzony bardzo krwawił, o czym świadczą liczne ślady krwi ujawnione w jego mieszkaniu, na dywanie, jego butach, czy klatce schodowej). Pokrzywdzony był nieprzytomny, co pośrednio wynika z wyjaśnień samego oskarżonego – sam nie opuścił jego mieszkania, został z niego przez oskarżonego wyciągnięty, a następnie porzucony na

podwórzu, nie reagował na słowa oskarżonego. Nie budzi również żadnych wątpliwości, iż pomiędzy spowodowanym przez oskarżonego ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu a śmiercią pokrzywdzonego istnieje związek przyczynowy. Z opinii biegłej z zakresu medycyny sądowej jednoznacznie wynika, że to właśnie urazy głowy wywołały u pokrzywdzonego krwawienie śródczaszkowe a następnie obrzęk mózgu prowadzący do nieodwracalnego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, a następnie zgonu pokrzywdzonego.

Sąd ustalił przy tym, że oskarżony nie miał zamiaru spowodowania śmierci pokrzywdzonego, ale na pewno mógł przewidzieć skutek swojego zachowania w postaci śmierci, o czym świadczy ilość zadanych pokrzywdzonemu urazów, sposób ich zadania, jak wskazano to już powyżej, ich umiejscowienie, a także zachowanie oskarżonego po zdarzeniu – pozostawienie pokrzywdzonego bez jakiegokolwiek pomocy, zacieranie śladów, oddalenie się z miejsca zdarzenia, proszenie sąsiadki, by nie wzywała policji.

Sąd też przyjęta w wyroku kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu z art. 156 § 1 pkt. 2 i § 3 k.k. jest w pełni zasadna. Przy czym Sąd jedynie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu doprecyzował jego znamiona oraz wskazał pełną kwalifikację prawną czynu.

R. S. był poczytalny w czasie zdarzenia. Nie ujawniono u niego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych. Stwierdzone u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych nie miało wpływu na stan jego zdrowia psychicznego w czasie zdarzenia. Mimo, że ogólne zdolności intelektualne oskarżonego plasują się na pograniczu normy i upośledzenia umysłowego oskarżony znał i rozumiał podstawowe normy zachowania obowiązujące społecznie i prawnie, potrafił przewidzieć konsekwencje braku ich przestrzegania. Zdaniem Sądu w żaden sposób niskie wykształcenie oskarżonego, czy też niski intelekt nie ograniczało zdolności R. S. do realnej oceny rzeczywistości i

wyciągnięcia prostych dla tej sytuacji wniosków.			
#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S.	1	kara 12 lat pozbawienia wolności	Na podstawie art. 156 § 3 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 12 lat pozbawienia

wolności mając na uwadze przede wszystkim bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu i bardzo znaczny stopień jego zawinienia. Czyn oskarżonego godził w najwyższe dobro chronione prawem tj. zdrowie i życie innego człowieka, oskarżony działał w zasadzie bez żadnego dającego się racjonalnie uzasadnić powodu, zaatakował zupełnie nieznaną sobie osobę, którą wcześniej sam zaprosił do swojego mieszkania (nie znał nawet imienia pokrzywdzonego). Po pobiciu pokrzywdzonego nie udzielił mu żadnej pomocy, nie podjął żadnych działań, które by w tym kierunku zmierzały, a w ostatnio złożonych wyjaśnieniach miał wręcz pretensje do swoich sąsiadów, że nie podjęli wcześniej interwencji. Świadczy to o dużym zdemoralizowaniu oskarżonego. I mimo, że werbalnie oskarżony wyrażał skruchę, żał to, w ocenie Sądu była to jedynie postawa przyjęta przez oskarżonego na potrzeby prowadzonego postępowania karnego. Albowiem oskarżony do końca bagatelizował swoje zachowanie, szukając innego wyjaśnienia skutków zdarzenia, które on sam wywołał.

			<p>Jako okoliczność znacznie obciążającą oskarżonego Sąd przyjął jego uprzednią wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa z użyciem bądź groźbą użycia przemocy. Okoliczność ta wskazuje na określone właściwości osobiste oskarżonego, który mimo dość odległego czasu od poprzednich skazań nadal wykazuje agresywną skłonność do stosowania przemocy wobec drugiego człowieka.</p> <p>Taka kumulacja negatywnych elementów czynu i właściwości osobistych oskarżonego uzasadnia ocenę, iż tylko orzeczona kara będzie karą sprawiedliwą, która spełni swoje cele nie tylko w zakresie prewencji indywidualnej, ale również generalnej, w sposób prawidłowy kształtując świadomość prawną społeczeństwa.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S.	pkt. 2	system terapeutyczny wykonania orzeczonej kary art. 62 k.k.	Z uwagi na wniosek biegłych psychiatrów i psychologa orzeczono system terapeutyczny wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, co pozwoli na zastosowanie wobec

			oskarżonego bardziej zindywidualizowanego leczenia z uwagi na stwierdzone u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i środków odurzających.
R. S.	pkt. 3	art. 63 § 1 k.k.	Na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu rzeczywisty okres pozbawienia go wolności w niniejszej sprawie (przy czym dokonano korekty zaliczenia postanowieniem z dnia 29.01.2020 r.)
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt. 4	o wynagrodzeniu za obronę z urzędu oskarżonego orzeczono na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów		

	postępowania podwyższając zasądzoną na rzecz adw. A. B. kwotę wynagrodzenia o należny podatek VAT.	
pkt. 5	mając na uwadze aktualną sytuację życiową i majątkową oskarżonego (kilkumiesięczny pobyt w areszcie, brak dochodów i oszczędności, brak stałej pracy), Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił R. S. od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych.	
6. 1Podpis		
SSO Anna Wierciszewska- Chojnowska SSO Piotr Gąciarek		